

Arrest

nr. 98 703 van 12 maart 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 29 december 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 november 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 maart 2013.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die *loco* advocaat W. DAMEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart het Wit-Russische staatsburgerschap te bezitten en van Wit-Russische origine te zijn. U bent geboren in Ozernica (Wit-Rusland) en woont in Minsk.

Als begin jaren 2000 A.Z.(...), activist voor de niet-geregistreerde Wit-Russische jongerenorganisatie Zubr (geaffilieerd met de oppositiepartij BNF), dermate lastiggevallen wordt door de politie en veiligheidsdiensten dat hij zelfmoord pleegt, beslist u zelf ook politiek actief te worden. U wordt lid van Zubr. In 2002 stapt u over naar de jongerenorganisatie Molodoi Front (MF), waar u verantwoordelijk wordt voor het organiseren van culturele activiteiten.

In 2004 moet u, ondanks uw hartproblemen, uw militaire dienst doen. Als u na vier maanden tijdens een oefening flauwvalt, wordt u daarvan alsnog vrijgesteld.

Vanaf het jaar 2005 (tot 2008) schrijft u een aantal kritische artikels over het politieke regime van president Lukashenko die onder een schuilnaam gepubliceerd worden in een aantal oppositiekranen die jullie onder de bevolking uitdelen. In datzelfde jaar, op 29 mei 2005, bent u aanwezig op een meeting in Vitebsk waar u pamfletten uitdeelt. Daarom wordt u opgeroepen bij de politie, waar u vragen gesteld worden over de organisatie (MF) waartoe u behoort.

In het jaar 2006 gaat u aan de slag als zelfstandig ondernemer in de productie van beton en tegels. In datzelfde jaar, op 18 maart 2006, bent u aanwezig tijdens een betoging naar aanleiding van de presidentsverkiezingen. U wordt daarbij geslagen door de politie waardoor u uw neus breekt. U wordt ook acht dagen in de gevangenis gehouden. Op 24 juni 2006 huwt u officieel met Y.K.(...) (sindsdien draagt u ook haar familienaam). Een maand later krijgt u een nieuw paspoort uitgereikt.

In 2007 wordt u op straat in Rechitsa gestopt door twee politieagenten die op uw jas een insigne met de oude Wit-Russische rood-witte vlag zien. Ze slaan uw camera kapot die u op dat moment bij zich heeft. U dient tegen hen een klacht in maar dit levert niets op.

Op 10 januari 2008 bent u nogmaals aanwezig op een politieke manifestatie.

In het jaar 2009 meldt u zich nogmaals bij het leger omdat u een bijkomende medische keuring moet ondergaan. In datzelfde jaar, op 1 mei 2009, gaat u naar Bryansk in Rusland voor uw onderneming. In uw auto liggen een duizendtal kranten van Molodoi Front die u in Minsk was gaan ophalen en die u later zou verspreiden onder de bevolking. Bij het terugkeren wordt u door Wit-Russische douaniers tegengehouden. Ze zien de kranten in uw auto liggen en nemen uw wagen een maand in beslag. Als reden geven ze op dat u de taks aan de Russische kant van de grens niet betaald had.

Op 23 maart 2010 bent u aanwezig op de redactie van Molodoi Front. Op dat moment komen politieagenten binnenvallen en houden er een huiszoeking. Ze nemen computers en campagnemateriaal voor de aankomende gemeenteraadsverkiezingen van 25 maart 2010 in beslag. Ook uw persoonlijke bezittingen worden afgenomen, meer bepaald uw tas met uw harde schijf met daarop de door u geschreven artikels en cd-roms met videofragmenten van de oppositie. Diezelfde dag gaat u 's avonds naar het kantoor van de Liberaal-Democratische Partij om er een lidkaart van die partij op te halen die u de dag daarvoor online had aangevraagd. Op 21 april 2010 belt een zekere A.(...), medewerker van de veiligheidsdienst, u op. U moet zich de volgende dag melden voor een gehoor, wat u ook doet. Tijdens jullie gesprek zegt hij dat u beledigend materiaal over de president in uw bezit heeft. Hij mishandelt u. Na het ondertekenen van een uitreis- en spreekverbod mag u gaan. De veiligheidsdienst verwacht van u ook dat u hen informatie zal bezorgen over de activiteiten en plannen van Molodoi Front, vooral wat betreft de aankomende presidentsverkiezingen van 19 december 2010.

Uiteindelijk verlaat u Wit-Rusland op 25 april 2010. Vanuit Gomel gaat u met een vrachtwagen weg uit uw land, waarin u de hele route tot België aflegt. Als u de grens met Polen oversteekt, moet u zich van de chauffeur verbergen in de slaapcabine van de vrachtwagen. U komt aan in België op 27 april 2010 en dient er 's anderendaags een asielaanvraag in.

Terwijl u zelf in België bent, hoort u in mei 2011 van uw moeder dat de politie bij uw ouders een huiszoeking heeft gehouden. Daarbij werd uw vader ernstig geslagen en overleed hij later aan zijn verwondingen. In datzelfde jaar stuurt uw vrouw u ook een aantal documenten op per email, maar sindsdien hoort u haar niet meer. Ze wordt vaak gebeld door mensen van bepaalde diensten in verband met u en u denkt dat ze nu in Oekraïne verblijft bij haar familie.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor aan de Belgische asielinstanties: een kopie van uw geboorteakte, een kopie van uw Wit-Russisch paspoort, een kopie van een hogeschoolattest, een kopie van uw diploma van bouwvakker, een kopie van uw militair boekje, een kopie van uw bankkaart, kopies van zestien foto's van protestbetogingen, de links naar zeven online artikels, een kopie van een foto van een huiszoeking, kopies van een aantal eigen artikels, een originele partijlidkaart, een kopie van de overlijdensakte van uw vader, een origineel notarieel document, kopies van twee medische attesten, een kopie van een brief van uw burens, kopies van twee convocaties, een kopie van een gerechtelijk document, een kopie van een registratieattest als zelfstandige, kopies van twee pamfletten van Molodoi Front, uw originele huwelijksakte, een kopie van een studentenkaart en kopies van een aantal douanedocumenten.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u op de vlucht bent gegaan uit Wit-Rusland voor de veiligheidsdiensten omdat u niet met hen wou samenwerken. U verklaart dat ze u vals zouden beschuldigen van het beledigen van de president, wegens uw lidmaatschap van de organisatie Molodoi Front en uw oppositiemateriaal dat in beslag werd genomen (CGVS 27.08.2012 p. 13-14).

Het Commissariaat-generaal is echter van mening dat u er niet in slaagt uw vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of voor het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ten eerste stelt het Commissariaat-generaal zich ernstige vragen bij uw **politiek profiel**. Zo wordt u gevraagd waarom u politiek actief geworden bent. Daarop antwoordt u dat een aantal van uw studiegenoten bij de oppositie (organisatie Zubr) waren. Als u gevraagd wordt of u enkel bij de oppositie ging omdat uw vrienden daar ook bij waren, verwijst u naar het geval van A.Z.(...), een activist van Zubr die zelfmoord pleegde nadat hij geïnterviewd en bedreigd werd door de politie. Wanneer die man overleed, weet u echter niet ('tussen 2001 en 2002. Ik weet het niet precies') (CGVS 6.11.2012 p. 7). U verklaarde dat u actief was voor de lokale Zubr-afdeling in Gomel, maar wie daar de leiding had, weet u niet. U verklaart ook dat Zubr banden had met de partij Belarus National Front en gesteund werd door een Europese organisatie; welke organisatie dat was, weet u niet (CGVS 6.11.2012 p. 8). U zegt ook dat u in 2002 de overstap maakte van Zubr naar de jongerenorganisatie Molodoi Front (MF), nadat Zubr ermee ophield, volgens u 'in 2001 of 2002, zoiets' (CGVS 6.11.2012 p. 8-9). Als uw politiek activisme begon vanwege uw vrienden die betrokken waren bij Zubr en het geval-Z.(...), is het opvallend dat u niet weet wanneer Zaichevs zelfmoord precies plaatsvond en als u verklaart dat u actief was voor de Zubr-afdeling in Gomel, is het weinig geloofwaardig dat u niet weet wie daar de leiding had. Dat u ook vage verklaringen aflegt over het einde van Zubr, draagt allerminst bij tot de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent de mate van uw betrokkenheid bij Zubr.

Daarnaast verklaart u dat u voor MF verantwoordelijke was voor cultuur. Als u gevraagd wordt wat u in die hoedanigheid dan concreet deed, verklaart u dat u bijvoorbeeld concerten van Wit-Russische muzikanten organiseerde. Gevraagd welke specifieke concerten u waar en wanneer organiseerde, geeft u hierop een aantal uiterst vage en niet-relevante antwoorden. Zo zegt u dat er bijvoorbeeld kinderboeken werden uitgedeeld in weeshuizen, dat u 'in het algemeen culturele dingen' organiseerde. Daarop verklaart u nogmaals dat u zelf concerten organiseerde en dat u daarvoor materiaallijsten en onkostennota's moest opstellen en de artiesten moest contacteren. Later beweert u dat u enkel deelnam aan de culturele activiteiten van MF. Als u er dan op gewezen werd dat u net daarvoor verklaarde dat u wel degelijk zelf de organisator van culturele evenementen (concerten) was, verklaart u dat u samen met A.F.(...) de actie 'nee aan de derde ambtstermijn van de president' organiseerde, maar dat dit niets met cultuur te maken had. Als u daarop nogmaals wordt gevraagd welke concrete activiteiten u in uw hoedanigheid als cultuurfunctionaris voor MF organiseerde, heeft u het opnieuw over de concerten. U kan echter niet zeggen hoeveel keer, waar of wanneer u dat organiseerde ('veel. Dat kan ik niet zeggen' en 'dat was over heel Wit-Rusland') (CGVS 6.11.2012 p. 10-11). Door het feit dat u zo'n vage, onduidelijke en ontwijkende antwoorden geeft over de concerten die u organiseerde en er uiteindelijk bijzonder weinig over kan zeggen, komt de geloofwaardigheid van uw functie bij MF ernstig op de helling te staan.

U verklaart dat u voor MF kritische artikels schreef over het Wit-Russische regime die u dan verspreidde onder de bevolking. Hiertoe legt u twaalf dergelijke artikels neer (CGVS 27.08.2012 p. 8-9 + document 9). U verklaart dat dit uw eigen teksten zijn die u schreef in de periode 2005-2008 onder de schuilnaam T.(...). U bewaarde deze teksten op uw computer en stuurde die door naar de jongeren van de drukkerij die ze dan afdrukten in de (oppositie)kranten Supratch Veberai en Vremja Perement. Over deze teksten verklaart u dat ze enkel verspreid werden onder de bevolking in de papieren versie van deze kranten (steeds onder uw schuilnaam) en dat ze nooit op een andere manier verspreid of openbaar gemaakt werden, zelfs niet online (CGVS 6.11.2012 p. 13-15). Echter, uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijken deze teksten exact dezelfde inhoud te bevatten als een aantal online artikels geschreven door andere mensen gepubliceerd op de websites van DW (Deutsche Welle), Charter97, Kompromatby en Levonevsky. Hiermee geconfronteerd, verklaart u dat u ze per mail had doorgestuurd om te laten publiceren in de kranten. Als u gezegd wordt dat u had verklaard dat ze nooit online waren verschenen, zegt u 'dat weet ik niet'. Als u gevraagd wordt wie de auteurs van de online artikels zijn (ene Natalia Grudorieva, Mikhail Podoljak, Ljudmilla Grjaznova en Valeri Levonevski), verklaart u dat u het niet weet en dat u er voor het eerst over hoort (CGVS 6.11.2012 p. 15). Deze verklaringen zijn echter weinig geloofwaardig: als u zelf de auteur zou zijn geweest van deze teksten, zou u toch moeten weten wat er met deze teksten precies gebeurd zou zijn en waar en op welke manier ze verspreid zouden zijn geweest onder de bevolking. Aangezien dit hier niet het geval is, rijst het sterke vermoeden dat u van de inhoud van (reeds bestaande) online artikels zomaar beweert dat die van uw hand is.

Verder verklaart u dat u met MF handtekeningen verzamelde om de telefoon- en internetprovider MTS ervan te overtuigen ook de Wit-Russische taal te gebruiken in hun communicatie. De 10.000 handtekeningen die jullie verzamelden, werden naar het MTS-hoofdkantoor gestuurd. U verklaart dat deze actie plaatsvond 'ergens in het jaar 2006' (CGVS 6.11.2012 p. 11). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is

toegevoegd, blijkt echter dat deze actie plaatsvond in 2008 en niet in 2006 zoals u beweert. Een activist van MF sinds 2002, zoals u beweert te zijn, zou redelijkerwijs correct moeten kunnen situeren wanneer deze grootschalige actie plaatsvond. Dit is in casu niet het geval, waardoor opnieuw vragen kunnen gesteld worden bij de mate van uw betrokkenheid bij MF.

Concluderend dient gesteld dat het Commissariaat-generaal gegronde reden heeft om te twijfelen aan uw werkelijke politieke engagement (en bijgevolg ook aan de problemen die u als gevolg daarvan zou ondervonden hebben). Immers, als u daadwerkelijk sinds begin jaren 2000 een actief lid was van eerst Zubr en later MF, kan van u verwacht worden dat u dit engagement concreter en preciezer kan duiden dan hierboven uiteengezet. Op basis van de hierboven opgesomde elementen rijst dan ook het vermoeden dat u zich een meer uitgesproken politiek profiel wil aanmeten dan u in werkelijkheid had. De documenten die u in verband met uw vermeende politieke activiteiten neerlegt, veranderen hier niets aan. De twaalf artikels die u neerlegt en waarvan u beweert dat ze van uw hand zijn, werden reeds eerder besproken (zie boven). Uw partijlidkaart van de Liberaal-Democratische Partij, waarover u verklaart dat u ze op 23 maart 2010 (slechts een maand voor uw definitief vertrek uit Wit-Rusland) was gaan ophalen, toont louter uw lidmaatschap van deze partij aan, maar niet in hoeverre en op welke manier dit lidmaatschap zich uitte. Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat uw lidmaatschap van deze partij van ondergeschikt belang is in uw asielrelaas: zo verklaart u dat u nooit iets gedaan heeft voor deze partij en dat u er eigenlijk niet bij betrokken was omdat u daar geen tijd voor gehad heeft (CGVS 6.11.2010 p. 13). Ook de twee pamfletten van MF ondersteunen uw asielrelaas maar in heel beperkte mate: u verklaart hierover immers dat u ze enkel neerlegt als voorbeeld van jullie campagnematerialen; het ene document bevat bovendien enkel regels waaraan Molodoi Front-leden zich moeten houden (CGVS 6.11.2012 p. 4). Op die manier tonen deze documenten niets aan wat betreft de door u aangehaalde problemen. Over het blad met de links naar de online artikels verklaart u dat u daarin persoonlijk vermeld wordt, maar dat u zich niet exact kan herinneren in verband waarmee. Als u gevraagd wordt in welk artikel u dan vermeld wordt, verklaart u dat u dat op dit ogenblik niet kan zeggen. Daarna verklaart u dat u toch niet vermeld wordt in deze artikels en dat u ze neerlegt als achtergrondinformatie over Wit-Rusland. Op deze manier tonen ook (de links naar) deze artikels op geen enkele manier uw betrokkenheid bij de oppositie aan zoals u nochtans beweerd had (CGVS 27.08.2012 p. 7-8).

Ten tweede wordt ook de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen als gevolg van uw politiek activisme – voor zover daar nog geloof aan kan worden gehecht – ondermijnd wegens een aantal opvallende elementen doorheen uw verklaringen.

U verklaart dat u op 23 maart 2010 op de redactie van MF aanwezig was toen daar op dat moment de politie kwam binnenvallen. Campagnematerialen voor de kandidatuur van een aantal oppositiefiguren voor de aankomende gemeenteraadsverkiezingen worden daarbij in beslag genomen, evenals uw persoonlijke bezittingen (cd-rom's, harde schijf, usb stick). In de nasleep van deze inval werd u op 22 april 2010 door de veiligheidsdiensten van uw land ondervraagd over uw politieke activiteiten, waarbij u mishandeld wordt. Drie dagen later verlaat u uw land (CGVS 27.08.2012 p. 14-17). Het CGVS heeft echter gegronde redenen om hieraan te twijfelen. Zo verklaart u dat de redactie van MF zich bevond op het appartement van Irina, coördinator van MF; wat haar familienaam is kan u zich niet herinneren. U verklaart dat er op het moment van de inval, naast u en Irina, nog vier andere personen waren, namelijk ene A.V.(...) en een zekere V.(...) en twee D.(...)'s – wat hun volledige namen zijn, weet u niet. U verklaart dat deze personen elk hun taak hadden binnen MF, maar wie waar concreet verantwoordelijk voor was, blijkt u niet te kunnen zeggen. U verklaart dat u op dat moment op de redactie was om pamfletten op te halen voor de aankomende gemeenteraadsverkiezingen van 25 maart 2010 (CGVS 27.08.2012 p. 15-16). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt echter dat deze verkiezingen plaatsvonden op 25 april 2010. Daarnaast verklaart u dat men tijdens uw ondervraging bij de veiligheidsdienst van u verlangde dat u een informant zou worden voor de autoriteiten, meer bepaald waren ze vooral geïnteresseerd wat de plannen van MF waren voor de presidentsverkiezingen van 19 december 2010. Als u gevraagd wordt waarom dat precies van u verlangd werd, antwoordt u 'dan kan ik ook niet uitleggen. Ik werkte op het gebied van cultuur. Dat was ook verrassend voor mij'. Als u daarop gevraagd wordt of u dan toegang had tot de informatie over MF die men wou, antwoordt u tweemaal dat u toch een MF-lid was en dat MF één keer per jaar bijeenkomsten hield. Zelf was u naar eigen zeggen betrokken bij de organisatie van de volgende bijeenkomst die in de zomer van 2010 zou plaatsvinden (volgens u 'in juli ergens'), maar waar die zou hebben plaatsgevonden weet u niet (CGVS 27.08.2012 p. 17-18). U verklaart ook dat u bij de veiligheidsdiensten een uitreisverbod moest ondertekenen, samen met een verbod om te spreken over uw zaak (CGVS 27.08.2012 p. 14 & p. 17). Als u daarop gevraagd wordt waarom u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dan expliciet verklaard had dat u niets moest ondertekenen (CGVS vragenlijst 29.04.2010 p. 3 vraag 3.5), verklaart u 'Omdat dat interview heel kort was. Er werd gezegd dat ik tijdens mijn volgend gesprek meer kon vertellen. Ze

hebben me gestopt' en vraagt u zich af of u dat wel gezegd heeft. Als u erop gewezen wordt dat uw verklaringen op de DVZ werden voorgelezen in het Russisch en u dat ondertekend heeft ter goedkeuring, herhaalt u nogmaals dat u wel degelijk een uitreis- en spreekverbod ondertekende (CGVS 27.08.2012 p. 18-19). Met deze verklaringen geeft u echter absoluut geen afdoende uitleg waarom u zich over dit toch wel essentiële element uit uw asielrelaas tegenspreekt. Als u effectief aanwezig zou geweest zijn bij de inval in de MF-redactie waarbij uw persoonlijke bezittingen in beslag werden genomen en waarna u werd opgeroepen bij de veiligheidsdiensten, kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u meer weet over de coördinator van MF en (de bezigheden van) uw collega's bij deze organisatie (zeker als u verklaart zelf een journalist te zijn die artikels schreef), dat u weet wanneer de verkiezingen plaatsvonden waarvoor u op dat moment op de redactie was (te meer als blijkt dat ze plaatsvonden op dezelfde dag als uw vertrek uit uw land, CGVS 27.08.2012 p. 12), dat u concreet kan aantonen waarom precies u werd gevraagd een informant te worden en dat u gelijklopende verklaringen aflegt over documenten die u al dan niet moest ondertekenen bij de veiligheidsdienst. Dit is hier niet het geval.

Daarnaast verklaart u op 1 mei 2009 van Wit-Rusland naar Rusland geweest te zijn voor uw zaak. Op de achterbank van uw auto lagen een duizendtal exemplaren van kritische politieke kranten die u eerder had gekregen van een ander MF-lid in Minsk. Als u terugkeert wordt u aan de Wit-Russische kant van de grens gecontroleerd en worden de kranten afgenomen. U wordt teruggestuurd naar de Russische kant waar men u beschuldigt van (en later veroordeelt voor) het begaan van een administratieve overtreding, nl. het niet aangeven van uw voertuig bij het binnenrijden van Rusland (CGVS 6.11.2012 p. 4-6). Echter, dat dit incident voorgevallen is als gevolg van de kranten die men in uw wagen vond zoals u verklaart, is weinig waarschijnlijk. Zo legt u een aantal documenten neer in verband met dit incident (zie document 24). Uit niets in deze, overigens niet-originele, documenten echter blijkt dat het incident verliep zoals u beweert. Ze vermelden enkel dat u door de Russische douanepolitie gestopt en gecontroleerd werd, dat er werd vastgesteld dat u geen vergunning had voor uw voertuig op Russisch grondgebied en dat daarna uw voertuig en bijhorende registratiebewijs in beslag werden genomen (die u na het betalen van een boete een maand later terugkreeg, zonder verdere gevolgen). Van de kranten in uw auto wordt in deze documenten met geen woord gerept. Het is overigens weinig aannemelijk dat deze kranten tijdens uw trip naar Rusland zomaar in uw auto zouden gelegen hebben. U verklaart immers zelf dat leden van MF werd aangeraden zelf geen materialen (zoals pamfletten of kranten) bij zich te houden; wat u illustreert met het reeds eerder vernoemde pamflet dat u neerlegt (CGVS 6.11.2012 p. 4 + documenten 20 & 21). Zodoende was u perfect op de hoogte van het risico dat u liep door zelf de kranten bij zich te houden. In dit opzicht is het bijzonder opzienbarend dat u met oppositiekranen, openlijk op de achterbank van uw auto, uw land zou verlaten en weer binnenrijden; te meer als blijkt dat u in de jaren daarvoor reeds problemen had gehad met de autoriteiten van uw land wegens uw politieke opvattingen. Als u hierop gewezen wordt, verklaart u dat u niet verwachtte dat zoiets met u kon gebeuren, dat er nooit veel controle was aan de grens en dat u dacht dat de douane geen politie was (CGVS 6.11.2012 p. 4 & p. 5). Deze uitspraken zijn voor een jarenlange politieke opposant in Wit-Rusland, zoals u beweert te zijn, weinig aannemelijk te noemen ter verschoning van het bewuste risico dat u zou gelopen hebben om met dergelijke kranten openlijk in uw auto de grens over te steken. Dat het incident verlopen is zoals blijkt uit de documenten en niet volgens uw mondelinge versie van de feiten, wordt nog versterkt door het volgende. U verklaart dat u ongeveer duizend exemplaren van de krant in uw auto had liggen die u later persoonlijk zou verspreiden onder de Wit-Russische bevolking. In concreto ging het om een krant van één welbepaalde dag, maar van welke kan u niet zeggen (CGS 6.11.2012 p. 6). Als deze kranten effectief de oorzaak van het grensincident zouden zijn geweest, kan van u toch verwacht worden dat u kan aangeven van wanneer deze krant dateerde. U slaagt hier echter niet in. Bovendien dient er nog op gewezen te worden dat uw vertrek uit en uw terugkeer naar uw land van herkomst op dat moment de ernst van de door u verklaarde vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade ernstig aantast – u zou daarvoor nochtans al problemen gehad hebben met de autoriteiten van uw land – waardoor ook de algehele geloofwaardigheid van uw asielrelaas bijkomend op los zand komt te staan.

Daarnaast legt u twee convocaties neer: een eerste van 29 mei 2005 in verband met pamfletten die u tijdens een meeting in Vitebsk uitdeelde en een tweede van 26 april 2010 in verband met uw gehoor bij de veiligheidsdiensten een aantal dagen daarvoor (CGVS 6.11.2012 p. 2-3 + documenten 16 & 17). Over deze laatste convocatie verklaart u dat dat van de KGB was in verband met de huiszoeking op de redactie van MF waarbij u aanwezig was; maar zoals hierboven aangetoond, is de geloofwaardigheid daarvan bijzonder pover. Bijgevolg kan ook weinig geloof gehecht worden aan de waarachtigheid van dit document. Bovendien schieten beide documenten op nog andere, vormelijke punten schromelijk tekort; het Commissariaat-generaal heeft daardoor gegronde redenen om te twifelen aan de authenticiteit van deze stukken. Zo gaat het enkel om kopieën en niet om originele exemplaren. Op beide convocaties ontbreekt een voorgedrukte hoofding en op die van 2010 ontbreekt een officiële

stempel. De convocaties vermelden wanneer u zich moest melden (i.e. 29.05.2005 en 26.04.2010) maar van wanneer de convocaties zelf dateren, staat er niet op. Correcte en volledige formele modaliteiten kunnen echter normaliter verwacht worden bij documenten die worden uitgegeven door officiële instanties (respectievelijk de ROVD van Rechitsa en de Staatsveiligheid van Wit-Rusland in Minsk).

Ten slotte verklaart u dat de politie sinds uw vertrek op 25 april 2010 nog een aantal keer bij uw ouders thuis is langsgeweest, nl. een eerste keer daags na uw vertrek (op 26 april 2010), een tweede keer in juni of juli 2010 en een derde keer in 2011. Bij deze laatste inval werd het huis van uw ouders daarbij volgens uw verklaringen overhoop gehaald en allerlei materialen en documenten in beslag genomen. Uw vader werd daarbij ook geslagen waardoor hij overleed ten gevolge van een hersenbloeding (CGVS 27.08.2012 p. 9-10 + CGVS 6.11.2012 p. 3). Ter staving van dit incident legt u een foto, de overlijdensakte van uw vader en een notarieel document neer (documenten 8, 11 & 12). Het Commissariaat-generaal is echter van oordeel dat deze feiten niet verlopen zijn zoals u verklaart. Om te beginnen legt u vage en tegenstrijdige verklaringen af over de datum van de huiszoeking. Aanvankelijk verklaart u dat uw moeder u op 20 mei 2011 opbelde die u op dat moment reeds vertelde dat de inval gebeurd was; daarbij werd uw vader geslagen en belandde hij in het ziekenhuis waar hij later overleed aan zijn verwondingen (CGVS 27.08.2012 p. 8 & p. 9-10). Later verklaart u dat u uw vader opbelde op 25 mei 2011 's avonds en dat de politie pas daarna de huiszoeking kwam doen (CGVS 6.11.2012 p. 2). Op deze manier spreekt u zich grondig tegen over het moment waarop de huiszoeking plaatsvond (en het vermeende drastische gevolg daarvan voor uw vader). Nog incoherenter worden uw verklaringen als u verklaart dat uw vader overleed op 25 mei 2011 (CGVS 6.11.2012 p. 2), terwijl uit de overlijdensakte die u neerlegt blijkt dat zijn sterfdatum 23 mei 2011 was – wat bijkomend uw eerdere verklaringen over de inval en het overlijden van uw vader ontkracht. Deze akte meldt als doodsoorzaak een gesloten trauma aan de borst en het hoofd, maar waar, wanneer en in welke omstandigheden uw vader deze verwondingen zou opgelopen hebben, blijkt niet uit dit document. De foto die u neerlegt toont het beeld van overhoop gehaalde papieren en meubels, maar dat dit zou gaan om de bewuste inval bij uw ouders in 2011, kan hieruit niet ontegensprekelijk worden vastgesteld. Het notarieel document ten slotte vermeldt enkel dat u als enige zoon van uw vader recht heeft op een erfenis zoals u verklaart (CGVS 27.08.2012 p. 10). Nog in verband met uw vader verklaart u dat hij u aan de telefoon had gezegd dat zijn lijn werd afgeluisterd. Als u gevraagd wordt hoe hij dat wist, verklaart u dat er tijdens het spreken bepaalde sissende geluiden klonken, volgens u het teken dat hij afgeluisterd werd (CGVS 27.08.2012 p. 9). Dat deze geluiden een bewijs zouden zijn van het af luisteren van zijn telefoon, maakt u echter op geen enkele wijze hard. Zodoende zijn uw beweringen hieromtrent louter gebaseerd op uw persoonlijke overtuiging zonder dat u ze met enig objectief element staft.

Wat betreft uw reisroute, verklaart u de hele weg van Wit-Rusland naar België afgelegd te hebben in een vrachtwagen. U had uw paspoort niet bij zich omdat u dat naar eigen zeggen kort voor uw vertrek had afgegeven bij de politie van uw land; u reisde dus illegaal. Er waren geen andere reisdocumenten voor u voorzien. U verklaart dat de vrachtwagen aan de grens tussen Wit-Rusland en Polen gestopt werd. U ging zich daarbij verstoppen in de slaapcabine van de vrachtwagen en raakte zo ongezien de grens met de Europese Unie over. Met de chauffeur had u echter geen afspraken gemaakt voor het geval u wel ontdekt zou worden (CGVS 27.08.2012 p. 12-13). Deze verklaringen zijn weinig geloofwaardig. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat aan de buitengrenzen van de EU en zeker ook aan de buitengrenzen van de Schengen-zone, niet in het minst in Polen waar u de grens overstak zeer strikte en persoonlijke paspoortcontroles uitgevoerd worden met verschillende technologieën, waarbij uitzonderingen quasi onbestaande zijn. Er kan dan ook weinig geloof worden gehecht aan uw verklaringen als zou u zonder persoonlijke paspoortcontrole en op illegale wijze de Schengen-zone zijn binnengekomen, zonder zelfs daarbij afspraken gemaakt te hebben met de chauffeur voor het geval u wel ontdekt zou worden. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw Wit-Russisch paspoort, het voor u geldige reisdocument waarvan u verklaarde dat u het had afgegeven toen u werd opgeroepen bij de veiligheidsdiensten op 22 april 2010 (CGVS 27.08.2012 p. 6, p. 14 & p. 19) (waarover hierboven reeds werd aangetoond dat dit ongeloofwaardig is), bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door u verkregen visum voor uw reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nogmaals aangetast.

Op basis van bovenstaande vaststellingen oordeelt het Commissariaat-generaal dat u er niet in slaagt een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming aan te tonen ten opzichte van uw land van herkomst Wit-Rusland. De documenten die u neerlegt veranderen hier niets aan. Uw geboorteakte, uw Wit-Russisch paspoort, uw huwelijksakte, uw bankkaart, uw studentenkaart, uw hogeschoolattest, uw diploma van bouwvakker, het registratieattest als zelfstandige bevatten louter informatie over uw identiteit, uw opleiding, uw professionele bezigheden en

uw echtelijke situatie, maar niet over de door u aangehaalde problemen. Wat betreft de brief van uw ouders en uw burens (document 15) dient te worden opgemerkt dat dit enkel een kopie betreft waardoor de authenticiteit ervan niet ontegensprekelijk vaststaat. Daarnaast gaat het om blote en persoonlijke verklaringen van mensen uit uw dichte familie- en kennissenkring waarvan de inhoud niet met enige objectieve informatie gestaafd wordt. Dat deze brief bezwaarlijk een bewijs van het door u aangehaalde asielaanvraag kan genoemd worden, blijkt bovendien nog uit het volgende. In de brief verklaren uw ouders en burens dat u tijdens een festival in Vitebsk in 2002 werd geslagen door de politie, maar u verklaart tegelijkertijd dat uw ouders en burens daar niet bij waren (CGVS 27.08.2012 p. 10). Bijgevolg kunnen hun verklaringen nooit een bewijs vormen van waar, wanneer of in welke omstandigheden u de verwondingen zou opgelopen hebben die vermeld worden in hun brief. Vijftien van de zestien foto's (document 6) die u neerlegt bevatten enkel algemene beelden van de manifestaties naar aanleiding van de presidentsverkiezingen van 2006 en vormen bijgevolg geen bewijs van uw persoonlijke politiek activisme of problemen. Over één van de foto's verklaart u dat u erop te zien bent terwijl u tijdens deze manifestaties geslagen wordt door de politie (CGVS 27.08.2012 p. 6-7). Niet alleen is de foto bijzonder onduidelijk waardoor u er niet op te herkennen valt, het is ook weinig aannemelijk dat u tijdens deze manifestatie geslagen werd wegens het volgende. U verklaart dat u geslagen werd aan de Okrestinagevangenis; waarom u zich op dat moment precies aan de gevangenis bevond (toch een gevoelige locatie tijdens politieke manifestaties), kan u echter niet zeggen ('ik weet het niet. Het was zo. Per toeval'). Bovendien verklaarde u aanvankelijk dat deze manifestatie, die gericht was tegen de resultaten van de presidentsverkiezingen, plaatsvond op 12 maart 2006, om daarna te verklaren dat het op 18 maart 2006 was. Niet alleen spreekt u zich zo zelf tegen; uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt ook dat de presidentsverkiezingen plaatsvonden op 19 maart 2006. Dat deze manifestatie dus gericht was tegen de resultaten van de presidentsverkiezingen waarbij u geslagen zou zijn geweest, is dus onmogelijk. Tevens legt u twee medische attesten neer dd. 18.03.2006 en 10.01.2008 (documenten 13 & 14) waarmee u wil aantonen dat u tijdens manifestaties verwondingen opliep (CGVS 27.08.2012 p. 10). Geen van beide attesten echter vermeldt waar, wanneer of in welke omstandigheden u de verwondingen zou opgelopen hebben waarnaar ze verwijzen (respectievelijk een neus- en kaakbeenbreuk en een hersenletsel). Over het medisch attest dd. 18.03.2006 kan dezelfde opmerking gemaakt worden als hierboven: de verkiezingen waarbij u tegen de resultaten protesteerde, vonden pas plaats op 19 maart 2006 (i.e. ná het uitgeven van het attest). U verklaart dat u in 2007 op straat werd tegengehouden door twee politieagenten. Als ze uw badge met rood-witte vlag herkennen, worden ze agressief, nemen ze uw camera af en maken die kapot. Daarop dient u tegen deze twee agenten een klacht in bij de ROVD van Rechitsa (CGVS 27.08.2012 p. 11-12). In verband met dit incident legt u een brief neer van deze ROVD waarin staat dat er naar aanleiding van een controle op 30 augustus 2007 niet zal worden overgegaan tot een strafrechtelijke vervolging (document 18). Om te beginnen dient opgemerkt te worden dat het ook hier slechts gaat om een kopie. Dat dit incident rechtstreeks zou te maken hebben met de redenen waarvoor u een asielaanvraag indient (i.e. uw politieke activiteiten), valt trouwens sterk te betwijfelen. In de brief worden de omstandigheden en het verloop van uw aanvaring met de twee agenten op geen enkele manier beschreven, evenmin wordt er verwezen naar uw klacht die u zou ingediend hebben (er staat enkel dat er geen gevolg wordt gegeven aan de controle); wanneer in 2007 u die klacht zou ingediend hebben, of wat de naam is van het politiehoofd bij wie u uw klacht zou ingediend hebben, blijkt u überhaupt niet te kunnen zeggen. Bovendien verklaart u dat u de motieven van de agressieve agenten niet kent en dat de beelden die op de camera stonden niets met de oppositie te maken hadden (CGVS 27.08.2012 p. 11-12). Op deze manier kan ernstig getwijfeld worden aan het verloop van het incident met de agenten zoals u het beschrijft. U legt ook uw militair boekje neer (document 4); hieromtrent verklaart u dat u ondanks een hartprobleem toch uw militaire dienst moest doen in 2004. Dat gebeurde volgens u omwille van politieke redenen (CGVS 27.08.2012 p. 4-5). Dit kan u echter op geen enkele manier hard maken. Van uw hartproblemen legt u immers geen enkel tastbaar bewijs voor, evenmin als van de drie medische keuringen die u voor het begin van uw militaire dienst diende te ondergaan. In uw militair boekje staat enkel vermeld dat u zich in 2009 (vijf jaar na uw militaire dienst) nogmaals moest melden voor een extra medische controle – de reden daarvoor staat er niet bij. Bovendien verklaart u dat u na vier maanden indiensttreding alsnog werd ontslagen van uw verdere militaire dienst (CGVS 27.08.2012 p. 4-5). De overige documenten werden reeds eerder besproken (zie boven).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3 en 52 *juncto* artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht.

2.1.1. De verzoekende partij betwist het motief betreffende zijn politiek profiel en engagement.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij zich beperkt tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal gegeven verklaringen en het ontkennen van de motieven van de bestreden beslissing. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Het komt aan de verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Daar waar de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing herhaalt en ontkent kan de Raad afleiden dat zij het niet eens is met de bestreden beslissing, maar dit is geen weerlegging van deze motieven en ook geen dienstig verweer. De Raad schaaft zich achter de motieven van de bestreden beslissing.

Verzoeker stelt dat hij de kritische artikels wel zelf geschreven heeft en het feit dat ze ook online te vinden zijn is hiervan geen weerlegging daar hij als auteur niet moet weten hoe zij onder de bevolking verspreid werden onder meer rekening houdend met de huidige communicatiemiddelen. Dit overtuigt niet en is geen weerlegging van het uitvoerige motief van de bestreden beslissing.

2.1.2. De verzoekende partij betwist het motief betreffende de geloofwaardigheid van de problemen die verzoeker ondervond ten gevolge van zijn politiek activisme.

De Raad stelt vast dat ook hier verzoekende partij zich beperkt tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor gegeven verklaringen en het ontkennen van de motieven van de bestreden beslissing.

Terecht stelt de bestreden beslissing dat gekopieerde documenten slechts een relatieve bewijswaarde hebben. Zij zijn immers gemakkelijk via knip en plakwerk te vervalsen. Deze documenten hebben geen bewijswaarde.

Wat de stukken betreft met betrekking tot het overlijden van zijn vader is het niet aan de commissaris-generaal om de onjuistheid van de gevoegde stukken aan te tonen.

Wat het beoordelen van de authenticiteit en bewijskracht van neergelegde stukken betreft wijst de Raad erop dat dit behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad. Om bewijskracht aan een document te kunnen ontleen dient dit ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is (RvS, beschikking nr. 7257, 14 juli 2011).

2.1.3. Het motief betreffende de reisroute is een overtollig motief. Voor het overige schaaft de Raad zich achter de motieven van de bestreden beslissing.

2.1.4. De verzoekende partij heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS